

מ"ת 20/11/24815 - נתNAL בטיito נגד מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פליili

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 20-11-24815 פרקליטות מחוז חיפה - פליili נ' אוליאל(עוצר) וOTH
תיק חיצוני: פמ"ח 4767/20

בפני כבוד השופט סימי פלג קימלוב
ນנתNAL בטיito
נגד
משיבה
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פליili

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המבוקש להורות על שינוי תנאי השחרור ולהקל בהם כך שייתר לבקשתו לצאת לעבודה וזאת לאחר שנמצא מעסיק אשר מוכן להעסיק את המבוקש ולפקח עליו בשעות העבודה.

ה마שימה בתגובהה התנגדה לשינוי התנאים וטענה כי לא חלף זמן ניכר מיום מתן ההחלטה האחרון של המשיב וכי למשיב חלונות התאזרחות ולפיכך, התנאים בהם מצוי המבוקש מידתיים והולמים.

ביום 24.3.21 התקיים דיון במעמד הצדדים ונשמעה עדותו של המעסיק המוצע ערבות ומפקח. מעודתו של העד עולה כי מדובר למי שהעסיק את המבוקש בעבר עבור מעצרו בעבודות שיפוצים וכי הוא נכון להעסיקו שוב צבע ואולם אינו יכול להתחייב לפפקח על המבוקש פיקוח צמוד וללוות אותו בכל זמן נתון.

ב"כ המבוקש חזר על הבקשה ובנסיבות העניין טען כי יש מקום לבקשתו לצאת לעבודה אף בפיקוח חלקו וזה בא Shim לב לחוף הזמן שחלף מעט שחרורו של המבוקש ובשים לב לעבודה כי לא נשקפת מסוכנות מה浼וקש והעובדת כי המבוקש נעדר עבר פליili.

ה마שימה טענה כי בשים לב למסוכנות הנשקפת מה浼וקש נוכח העובדה שעבר עבודות סמיים וכן העבודה כי אין מדובר בפיקוח רצוף, יש מקום לדוחות את הבקשה.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועינתי בהחלטות שיפוטיות קודמות שוכנעתי כי דין הבקשה להידוחות.

הדין קובע שני טעמים שבಗינם ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו. האחד - שינוי נסיבות והשני - חלוף "זמן ניכר" ממועד החלטת השחרור. בעניינו אני סבורה כי אין מדובר בחלוף "זמן ניכר" שכן המבוקש שוחרר בתנאים על ידי בית המשפט ביום 20.12.3. לטעמי חלוף זמן של שלושה חודשים מההחלטה השחרורה אינה בגדר "זמן ניכר" ואוסף ואצין כי לא ניתן להתייחס להגדירה זו במונטק מנתונים נוספים כגון המסוכנות הנש��פת המבוקש והאם חלוף הזמן אם היה זהה, יש בו כדי הפחתה ברמת המסוכנות. אולם הפסיקה קבעה כי יש לפרש את המונח "זמן ניכר" באופן גמיש אך זאת בהינתן אייזון ראי בין האינטראס הציבורי שהמבקש ימשיך וישהה במעצר בית כי שנקבע בהחלטת השחרור לבין הפגיעה הנגרמת למבוקש כתוצאה מהנסיבות בהם הוא מצוי.

כמו כן לא מצאתי כי התקיימה עילה של "שינוי נסיבות" בתיק זה.

במקרה דנן, העברות המיוחסת למבוקש חמורות ונסיבותיהן מפורטות בעובדות כתוב האישום ויש לשקל זאת במסגרת השיקולים האם להיעתר לבקשת אם לאו וזאת בשים לב למטרת הבקשה. בכלל, בקשה ליציאה לעובודה לצורך פרנסה מצדיקה העתרות לה ככל שהוא אינו פוגע באינטרס הציבורי או בהחלטה (ראו בש"פ 6286/06 **פלוני נ' מדינת ישראל, בש"פ 1393/07 אלחנתי נ' מדינת ישראל, בש"פ 6845/07 קונסטנטינן נ' מדינת ישראל**).

בעניינו לאור המפורט להלן ובשים לב שטרם ניתנה תשובה לכתב האישום הרוי שלא מצאתי כי כבר כעת יש להיעתר לבקשתה.

מעבר לכך אצין כי חלופת התעסוקה המוצעת אינה עונה על הצורך לאין את המסוכנות. איןני תמיית דעתם עם הסגנון אשר טוען כי מדובר במסוכנות מלאכותית מכוח הוראות החוק בלבד.

אין להקל ראש באישומים המיוחסים למבוקש שעיה שלכאורה חבר לאחרים לעיסוק בסמים בהיקפים גדולים. על פי המתואר בכתב האישום, המבוקש החזיק סמים מסוכנים, לאחר שנכנס לדירות שהקימו יתר הנאים, קטף את שתילו הסמים ונטל סמים מסוכנים במשקל כולל של כ- 43.19 ק"ג נטו. בהמשך, המבוקש ייחד עם נאשם נוסף, החזיקו את הסמים והכניסו אותם לתוך שקים גדולים לשם שימוש במקום אחר. מעשים אלו מלמדים על עיסוק מעמיק בסמים מסוכנים והוא כאמור חלק ממערך שככל גידול סמים ותפקידו של המבוקש היה בשינוי הסמים. אמן על פי החלטת כבוד השופט מוחמד עלי מיום 20.12.3 חלקו של המבוקש שונה מחלוקת מהנאשמים, אך אין בכך כדי לקבוע כי לא נש��פת מסוכנות המבוקש גם בהינתן העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי.

מהאמור לעלה, כי ככל שבית המשפט בודק חלופה תעסוקתית, עליה לענות על הצורך לאין את המסוכנות המבוקש, וכך לא הונחה בפני.

אשר על כן, לאור העובדה כי אני סבורה שהבקשה אינה עונה על הטעמים בגיןיהם ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר ונוכח העובدة כי אני סבורה כי אין מדובר בחלופה תעסוקתית שיש בה כדי לאין את המסוכנות הנש��פת המבוקש אני דוחה את הבקשה.

המצוירות תמציא לצדים.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"א, 25 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

